

71. seminář ASTROTHEOLOGIE Ing. J.Popelky

Čtyři roviny (podoby) Boha

(Dům techniky, Ostrava-Mar.Hory, 5.6.2010)

V pátek 28. května, když začaly volby, jste si mohli všimnout, že byl zajímavý úplněk. Když nastal, ve stejnou chvíli planeta Uran vystupovala z Ryb a vstoupila do znamení Berana. Myslím, že není náhoda, že vstup Urana do Berana proběhl plus minus pár hodin v době úplňku. Myslím si, že příštích 8 let bude velice dramatických pro celé lidstvo. Jsem Beran, tak nevím, jestli to obzvláště podvědomě cítím, ale jako člověk bych měl velké obavy z toho, co se bude dít. Nenechává mne to v klidu. Poslední měsíc zažívám prapodivné stavy, nepoznávám sám sebe a život se mi snaží naznačit, že současná doba není jednoduchá. Ať je náš život na osobní rovině jakýkoliv, ať se nacházíme v jakýchkoliv podmínkách, zdravotně či materiálně, tak pokud se chce člověk udržet psychicky a duchovně nad vodou, musí se těmito vnějšími věcmi přestat zabírat. Je to těžké, protože přirozená věc člověka je se projevovat navenek a když se člověk projevuje navenek, musí si uvědomovat vnější okolí, ve kterém se nacházíme. Vzdát se toho a nebýt k tomu nějak emočně připoután není jednoduché. Každopádně bychom se to měli naučit. Já jsem se to asi ještě plně nenaučil, protože prožívám vítězství hokejistů na MS, jsem roztrpčen výsledky voleb, takže nejsem ještě asi zcela odpoután. **Proto by se měl člověk opravdu maximálně ponořit do své hrudi.**

Bůh nechce, aby se někomu vedlo špatně. Bůh chce, aby všichni byli šťastni. Bůh ale nemůže někoho nutit, aby byl šťastný, to musí člověk udělat sám na základě své svobodné volby.

Je těžké, pokud jsme oblečeni do tohoto fyzického těla, kde je mimořádně dominantní přední mozek, který nás připoutává k tomuto světu tím způsobem, že si uvědomujeme pouze realitu tohoto světa a neuvědomujeme si vnitřní roviny. Kdybychom si ale uvědomovali vnitřní roviny a srovnali to s touto vnější rovinou, mám obavu, že lidstvo je na tom hodně špatně. Události, které se budou dít v následujících osmi letech, nebudou o tom, že by Bůh chtěl trestat lidstvo, ale bude to ozdravný proces.

Vzpomínáte si, když jednou Ježíš přišel do chrámu v Jeruzalémě a uviděl tam různé kupčičky, peněžoměnce atd., rozlítel se a rozházel jim to tam. Začal jim nadávat, že znesvěcují místo, kde by měl přebývat Jeho Otec – Bůh. Potom říkal svým žákům, že to, co nyní udělal v malém, jednou udělá ve velkém. To znamená, že Bůh jednou finanční systém, který zde panuje, úplně rozloží. Nic není náhoda. Nyní se stane premiérem pan Nečas a opravdu budeme čtyři roky žít v nečase. Člověk by si měl vždycky uvědomovat duchovní souvztažnosti. Podle mne není náhoda, že premiérem v ČR bude Nečas. Není náhoda, že je na pobřeží USA obrovská ekologická katastrofa. Má to symbolizovat, že těžba ropy je nějaký proces, kdy se lidé ženou za nějakým hmotným blahobytem a v konečném důsledku to přináší zkázu a smrt. Myslím si, že i toto deštivé počasí souvisí se sopkou na Islandu. A sopky vybuchují i v Latinské Americe. Nebude to jednoduché, dále tu jsou problémy Řecka. Četl jsem zajímavý článek, se kterým plně souhlasím, kde se píše, že se euro rozpadne. Peníze, které se budou pumpovat do Řecka, jim stejně nepomůžou. Stejně zkrachují. Nechci být nějaký škaredohlíd, ale měli bychom být připraveni na všechno.

Čím dál více si uvědomuji, jak je to jednoduché být s Bohem, a jak je to současně těžké být s Bohem. Pořád si kladu otázku, jak je to možné, že existuje někdo, kdo je naprosto reálný a je mnohem reálnější než jakýkoliv člověk a přesto si Ho neuvědomujeme. Je to o tom, že **člověk musí upřednostnit srdce před mozkem.**

I když člověk může být myšlenkově skvěle vybaven, může přechít mnoho duchovní literatury, může mít přesně myšlenkově zpracováno, kdo je to Bůh a kde se nachází, stejně mu to nepomůže. Je to sice určitá pomoc, ale člověku to nepomůže, protože **Bůh se nedá uchopit tím, co víme, ale Bůh se dá uchopit pouze srdcem.** A proč? Protože ON přímo tím srdcem je.

Na emoční úrovni je velkým nepřítelem poznání Boha strach. Všichni máme nějaké strachy. Strachem stejně nic nevyřešíme, a navíc si jím blokuje přítomnost Boha.

Když se někdy člověk dostane do přítomnosti Boha, je veselý, optimisticky naladěný, bezstarostný, protože člověk intuitivně cítí, že existuje Někdo, kdo ho opravdu miluje, že existuje Někdo, kdo je schopen se o nás postarat ve všech ohledech, že je Někdo, díky Němu budeme mít život věčný (a my ho již máme). V Jeho přítomnost člověk zažívá pocit, že není se čeho bát. Všechno, co přijde, pomine. Ale Jeho Láska a dobrota s námi zůstane navěky. Je jen otázka, zda jsme schopni neustále vstupovat do Jeho dobroty, jeho laskavosti.

Co člověk, to jiný Bůh. Když dostávám nějaké e-maily, nedávno mi nějaký pán napsal, že narazil na internetu na mé stránky, a že je ohromen tím, jak může někdo astrologii spojovat s Bohem. Co má Bůh společného s astrologií? Přece Ježíš nic o astrologii neříkal a v Bibli jsou poznámky o tom, že astrologie je škodlivá a začal vyzvídat, kolik je takových kazatelů, jako jsem já, kteří se snaží astrologii spojovat s Bohem. Vyslovil obavy o můj duchovní vývoj a napsal, ať mi nějakým způsobem pomáhá Ježíš. Já jsem na takové poznámky celkem zvyklý. Odpověděl jsem mu noc v tomto smyslu: Co je to astrologie? To je jenom, něčí představa v jeho mysli, co je to astrologie. Co to je Bůh? Je to zase jenom nějaká představa v mysli určitého člověka. Tak když mi pane říkáte, že Bůh nemá nic společného s astrologií, tak ve své podstatě říkáte, že něčí představa nemá nic společného s něčí představou o Bohu. Jestliže někdo nachází něco podnětného v astrologii, tak ať se zabývá astrologií. Jestliže někoho astrologie pobuřuje, tak ať ho pobuřuje. Jestliže někdo nehledá Boha, ať si Ho nehledá. Jestliže někdo cítí, že potřebuje hledat Boha, tak ať Ho hledá. A ať je Mu čím dál blíže. Všechno je dobré. A tento pán se už neozval.

Proč co člověk, to jiná představa o Bohu? Proč tomu tak je? Chtěl bych dneska ukázat jednu jedinou věc. Ono to ani nejde jinak, že má každý člověk jiný přístup k Bohu. A protože má každý jiný přístup k Bohu, na základě toho má také jiný přístup k životu. Pokud se setkáme s lidmi a dojde na duchovní témata, nenechte se tím zmást, že má každý jinou představu o Bohu. To tak musí být. A proč? Bůh je Život. Současně víme, že život je změna, pohyb. Může být něco živého, pokud se to nehýbe? Pokud vidíme na zemi ležet mrtvé tělo, pocit, že je něco mrtvé, je díky tomu, že se to nehýbe. Když si řekneme, že Bůh je život, a současně budu tvrdit, že život je změna a pohyb, z toho nám vysvítá, že **Bůh je změna a pohyb.** Nevím, jestli si uvědomujeme, že máme zařazováno, že Bůh je něco neměnného. Jako to říkají křesťané: Bůh je věčně tentýž. Do určité míry ano, ale do určité míry ne. Kdyby se Kristus nehýbal, není živý. Proto se dá říct, že i Bůh má různé podoby.

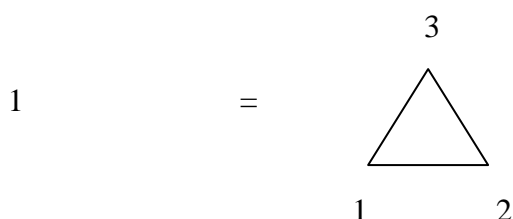
Čtyři podoby Boha

Když se člověk setkává s lidmi, ať už duchovně založenými či ne, měl by si uvědomovat, že každý představuje jednu z těchto čtyř podob Boha. Když si toto člověk uvědomí, zůstane klidný, protože ví, že to tak má být. Když člověk ví, jakou podobu Boha někdo zastupuje, ví, co v něm probíhá. I psychologové říkají, že jsou čtyři základní typy: Cholerik, flegmatik, sangvinik a melancholik. Není náhoda, že jsou čtyři živly. To, že máme čtyři povahy, je

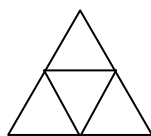
dáno tím, že i Bůh má čtyři základní podoby. Bůh je zdroj veškerého života. Nemůže něco existovat v realitě, pokud by kořenem toho nebyl samotný Bůh.

Minule jsem hovořil o mysli a snažil jsem se říct, že mysl není jednotvárná skutečnost, ale má různé úrovně a každá část mysli slouží jiným účelům. Když to promítnu na zvěrokruh, tak jestliže ve zvěrokruhu máme dvanáct znamení, tak je zde důležitý zákon: jak nahoře, tak dole. Každá část v sobě obsahuje celek. Jestliže máme určitý celek, který je rozdělen na dvanáct částí, tato jedna dvanáctina musí v sobě obsahovat dvanáct částí. Je zde dost velká indicie, která nám ukazuje, že astrologové nechápou, že zvěrokruh je prostředek duchovního zkoumání a hledání. Kdyby byli astrologové duchovně založeni a snažili se v první řadě vypátrat svého Ducha, nemohli by nikdy podceňovat znovurozdělení každého znamení na dvanáct jednotlivých dílů.

Mnohokrát jsem zde opakoval, že existuje Někdo, kdo je jediný a současně trojjediný. Jestliže existuje tato skutečnost, má to ten důsledek, že existují čtyři existenční roviny.

To znamená, že Život (Bůh) nemůže existovat bez fyzické roviny, mentální roviny, emoční roviny a bez duchovní roviny.

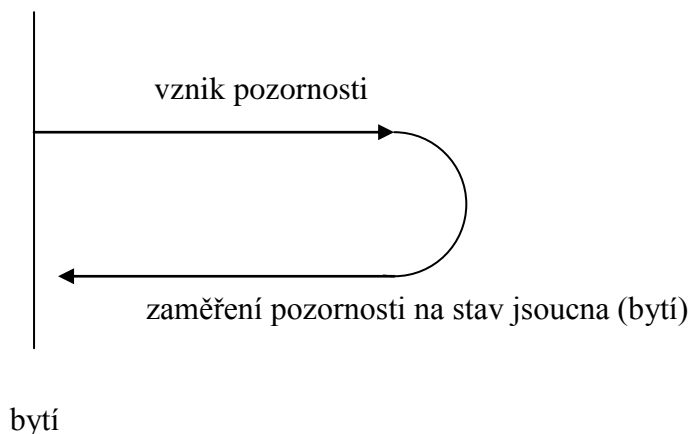

Pokud se nacházíme v procesu odhalování svého Ducha (pravého Já), neobejdeme se bez fyzická, bez emocionalita a mentality.

Existuje jeden. Tento jeden je současně trojjediný. Je to fenomén, ale je to tak, pokud se objeví jednička, ihned existuje trojka. Jak je to možné? To je dáno tím, že prapůvodem všeho je bytí samotné, které se žádným způsobem neprojevuje. Bytí je něco, co nemá žádné kvality, je to něco nedefinovatelného, nemá žádný přívlastek. Jsou duchovní směry, které toto nerozlišené bytí vnímají jako nejvyšší metu. To je ale obrovské vyhýbání se životu. Toto bytí instinktivně cítilo, že toto není nejvyšší stav – jen být. To byl starověký Jahve – Jehova – Jsem, kterýž Jsem. Někteří indiští mistři říkají, že to je nejpřesnější definice Boha. Ale protože toto bytí samo v sobě cítilo, že to není ten nejintenzivnější a nejblaženější prožitek, a proto toto bytí začalo něco vytvářet. Bytí zpočátku cítilo nějaký neklid a začalo se jakoby vlnit. Ale bytí nevědělo, proč, to probíhalo instinktivně. Pak se toto bytí dostalo do určitého stupně vzrušení, neklidu a vystoupila z něj pozornost. **První, co se zrodilo z tohoto beztvarého, bezejmenného, bezpřívlastkového bytí, byla schopnost věnovat pozornost.** Věnujte něčemu pozornost a začne to pro vás existovat. Nevěnujte něčemu pozornost a nebude to pro vás existovat. Je rozdíl – mít něco ve své mysli a je rozdíl mít něco ve svém vědomí. Když něco vstoupí do vaší mysli, získáváte možnost tomuto objektu dávat kvality, vlastnosti, barvy. Ale když něco vstoupí do vašeho vědomí, dáváte tomu něco základního a to je, že to vůbec existuje. První krok musí být, že něco uchopíte svým vědomím (dáte tomu

existenci) a teprve v druhém kroku můžete tomu, co pro vás existuje, dávat kvality. To už děláte pomocí mysli. První, co se zrodí v životě, je schopnost věnovat pozornost a to je základní duchovní a psychologická funkce. V samotném počátku, kdy se tato schopnost zrodila, nebyl žádný objekt, kterému byste mohli věnovat pozornost. K čemu by vám byla pozornost, když byste neměli možnost něčemu ji věnovat. Nemůžete se svojí pozorností zaměřovat do prázdna, to nejde. Tato nová a první funkce neměla jinou možnost než se zaobírat a věnovat se tomu něčemu, z čeho tato schopnost sama vystoupila.

1. vznik pozornosti:

Pozornost se nemůže zaobírat prázdnotou, ale musí se zaměřit na to, co je, tedy na bytí. To byl jediný existující objekt, sice beztvářý, bez přívlastku, ale byl to jediný objekt, kterým se pozornost mohla zaobírat. Nic jiného pozornost neměla k dispozici.

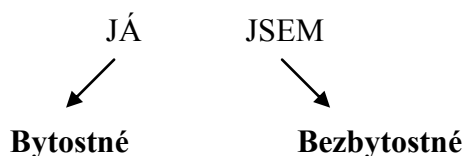
V okamžiku, kdy se pozornost zaměřila na to, z čeho sama vzešla, nastal druhý krok, kdy tento neklid v prázkladu se začal čím dál více stupňovat, až nakonec, v určitém stupni tohoto neklidu z tohoto bytí a samotného prožitku, že vůbec existují, se vynořila další kvalita. Ne že jen se existuje, ale že je někdo, kdo existuje. Říkám zde mantru, kterou jsem zde opakoval mnohokrát.

2. stav – JÁ JSEM.

Díky pozornosti, která se zaměřila na tuto základnu, vystoupil a vznikl nový prožitek. Ne že jen JSEM nějaké neosobní bytí, ale začalo tam být tušení prožitku, že JÁ JSEM. Zde se prapůvodní neosobní bytí začalo měnit na osobní. Bezbytnostné (bytí) se začalo měnit na bytnostné bytí.

JSEM → JÁ JSEM

Tento velice důležitý moment také nastává i v našich životech. Toto JÁ JSEM má svoji bytnostnou a bezbytnostnou složku:

V tomto stavu, kdy se objevilo JÁ JSEM, byla bytostná i bezbytostná složka absolutně v rovnováze. Ani jedna neměla převahu nad tou druhou. Nastal kruciální moment: Pozornost, která se obracela na zdroj svého vzniku, se v tuto chvíli musela rozhodnout, které části bude přednostně věnovat pozornost. Kdyby se pozornost začala zaobírat faktem existence (bytím), nastalo by to, že bychom se vrátili znovu do původního prázákladu – JSEM. Stav JÁ by zůstal v pozadí. Všimli jste si, že většina lidí usiluje o to bezbytostné? Při rozhovorech s lidmi sice slyšíte nějaké ty jejich osobní názory na život, ale to je tak slabé. Kolikrát se setkáte s nějakou silnou individualitou, která je opravdu svá a která se vymyká z bezejmenného davu? Většina lidí má opravdu stejné priority: jídlo, prožitky, tupou zábavu, tito lidé chtějí jen vegetovat. Pokud by se pozornost zabývala jen stavem JSEM, vrátili bychom se zpět, kde to začalo. To život nemohl dopustit. Říkal jsem, že přirozeností Života je, že má potřebu sám sebe stupňovat. Život chce sám sebe prožívat čím dál intenzivněji, je to jeho přirozená součást. To byl právě důvod, že pozornost se začala výhradně zaobírat prožitkem JÁ.

3. Prožitek JÁ.

Tím, když se pozornost zaobírala čím dál tím více prožitkem JÁ, toto JÁ se začalo čím dál více zintenzivňovat, JSEM šlo úplně do pozadí. Když mám JÁ, je jasné, že nepotřebuji řešit, že JSEM, to je automatické. Člověk se neustále zaobíral honěním za nějakými prožitky a povinnostmi v tomto světě, a úplně zapomněl na základní skutečnost, že vůbec existuje. Ale my bychom neměli být nadšeni z toho, že jsme, ale měli bychom být nadšeni, že máme JÁ. Když mám JÁ, nepotřebuji řešit, že JSEM, to je úplně samozřejmé. Když se pozornost začala zaobírat JÁ, toto JÁ se zintenzivňovalo, až v určitém stupni a v určité intenzitě prožitku vlastního JÁ z tohoto Jáství vystoupila živá Bytost. Kolik existuje v životě JÁ? Jen jedno. A právě proto jak nahoře, tak dole a jak v části, tak v celku, tak když můžeme říct, že máme jedno jediné JÁ, tak i Život má jedno jediné JÁ. Zde je jen problém, jestli jsme schopni toto naše JÁ uchopit svojí pozorností a natolik ho zintenzivnit, až z něho vystoupí živá bytost. Pokud jsme schopni toto JÁ natolik v sobě zintenzivnit díky své pozornosti a tato živá Bytost se zjeví v nás, zjistíme, že tato živá Bytost je jedna jediná v celém vesmíru a že všechno, co ve vesmíru existuje, pramení z této jedné jediné živé Bytosti. To je ta jedna jediná živá Bytost.

Zde jsem řekl, jakým způsobem tato Bytost vznikla a chtěl jsem říct, že tato Bytost se zrodila procesem, který má tři kroky: JSEM, z kterého vzniká pozornost, která, když se obrátí na svůj zdroj (JSEM), objeví se pocit JÁ JSEM, který má dvě složky a tam musí dojít k rozhodnutí, jestli se budu zaměřovat na JSEM anebo na JÁ. Když se pozornost zaměřila dominantně na JÁ, vznikl prožitek JÁ JSEM JÁ. Uvědomění, že JÁ JSEM JÁ je okamžik, kdy se z tohoto JÁ zrodí živá Bytost. Prožitek JÁ JSEM JÁ je prožitek jednoty, protože si začnete uvědomovat, že je jen jedno jediné JÁ a tímto JÁ jsem JÁ. Jestliže toto JÁ je jediné a je výsledkem třífázového procesu, je zákonité, že kde se objeví toto jediné JÁ, musí mít tři složky (kvality).

My už víme, v čem spočívají tyto tři kvality: Lásky, Moudrosti a Vůle. Když se objeví prožitek JÁ JSEM JÁ, je to mimořádná blaženost, prožitek obrovského štěstí. Tam, kde se objeví prožitek obrovského štěstí, cítíte ihned potřebu něco vytvářet. Štěstí chce tvořit. Nenávist chce ničit. To je první složka tohoto JÁ. Když cítíte potřebu tvořit, zákonitě musí být technika, způsob, jak tvořit. Někdo chce bušit do kláves, někdo chce kouzlit štetcem, někdo chce dělat něco jiného. Pokud je zde technika, pomocí které budete něco vytvářet, zákonitě musí přijít nějaký výsledek, dílo, které v sobě nese určitou kvalitu, jinými slovy určitou užitečnost. Jaký by to byl tvůrce, kdyby vytvářel díla, která jsou neužitečná? I špatný

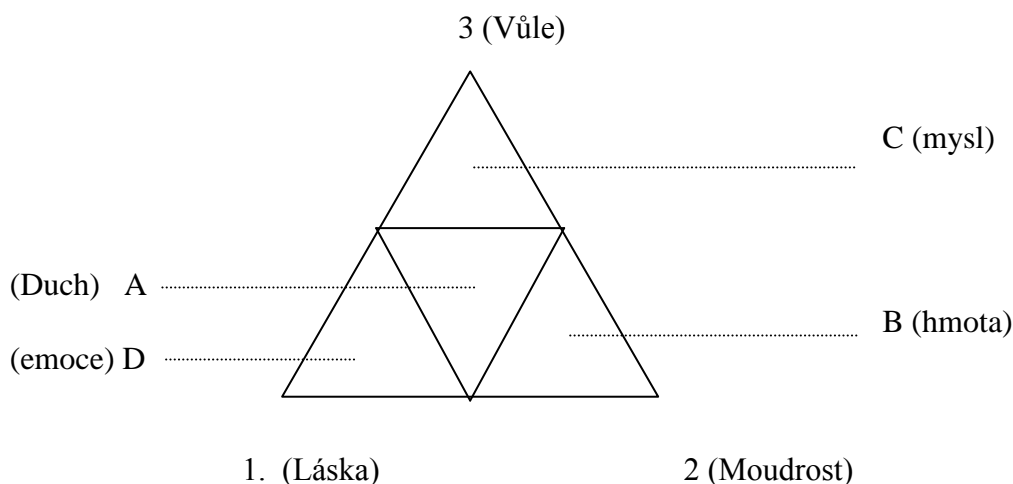
tvůrce má nějakou techniku a vytváří nějaké dílo, i když třeba škodí. To je negativní užitek, ale je to nějaký užitek.

Láska – chuť tvořit

Moudrost – tvořit určitým způsobem

Vůle – kvalita (vzniká užitečnost)

Protože toto jedno jediné JÁ JSEM JÁ má tyto tři složky, zákonitě je jeden, který má tři složky a zákonitě jsou možné čtyři existenční stavy:

1. Stav 1 = 2 = 3:

Nejzákladnější stav je, kdy $1 = 2 = 3$. Primární stav v tomto JÁ JSEM JÁ je ten, kdy chuť tvořit, určitá technika a užitečnost jsou jedno a to samé. Bůh má určitý stav, kdy Láska = Moudrost = Vůle. Toto je náš kořenový stav. Jste tvořivost sama, jste určitý způsob tvoření a určitá užitečnost. Toto sjednocení je živlově oheň – Duch, naše Já. (A)

2. stav: 2 > 1,3

Další možnost je, že dvojka je větší než jednička a trojka. Moudrost (tvůrčí technika) začne dominovat nad Láskou a Vůlí (užitečností). Jestliže začne v Bohu převažovat Moudrost, v tu chvíli se objevuje hmota (B). Kde se objeví hmota, tam dochází k oddělení, separaci. Pokud chápeme, že Moudrost je určitá tvůrčí technika, tak jenom díky tomu, že máte tělo, můžete projevit určitou tvůrčí techniku. Ne té nejzákladnější bázi mužské tělo tvoří jinak než ženské tělo. Jestliže začne dominovat Moudrost, objevuje se hmota (tělo).

3. stav: 3 > 1,2

Další krok je, kdy v Bohu začne dominovat Vůle, užitečnost. V tom okamžiku se objevuje mysl (C). Jak byste vnímali užitečnost, kdybyste neměli mysl? Mysl je schopnost vnímat rozdílnost. Když vnímáte rozdílnost, teprve tehdy jste schopni vnímat, že něco prospívá a něco škodí. Když jde pes po ulici, zvedne nohu a čurá, vůbec mu to nevádí, dělá to automaticky. Vy ale nejedete po ulici a nečuráte před lidmi. To je proto, protože pes nad tím neuvažuje, nemá schopnost vyvinuté mysli, neví, jestli je to dobré nebo špatné, prostě to dělá. My už ale pomocí mysli dáváme všemu nálepku – užitečné – neužitečné, slušné – neslušné, dobré – zlé. Vnímání užitečnost je nemyslitelné bez mysli.

4. stav: 1 > 2,3

Čtvrtý stav je, kdy v Bohu začne dominovat Láska nad Moudrostí a užitečností (Vůlí). Je to stav, kdy se v nás zrodí emoce (D). Emoce mají funkci, kdy pomocí nich chceme s někým splynout a ztotožnit. Emoce není nic jiného než Láska, která zahltuje Moudrost. Je to tak. Někdy se pod vlivem emocí chováme velice nemoudře a chováme se tak, že jsme spíše neužiteční než užiteční. Primární zde je, že se snažíme s něčím ztotožnit. A snažíme se ztotožnit s něčím, co jsme spatřili ve své mysli jako zajímavé.

Čtyři roviny Boha:

Protože v tomto živém Já jsou možné čtyři živé stavy, proto musí mít každá živá bytost tělo, mysl, emotivitu a Toho, ze kterého to vše pramení, tedy Já – Ducha.

Pokud opravdu řešíme Boha – Ducha (a tedy svůj život ve své celistvosti), musíme fungovat na všech těchto čtyřech rovinách.

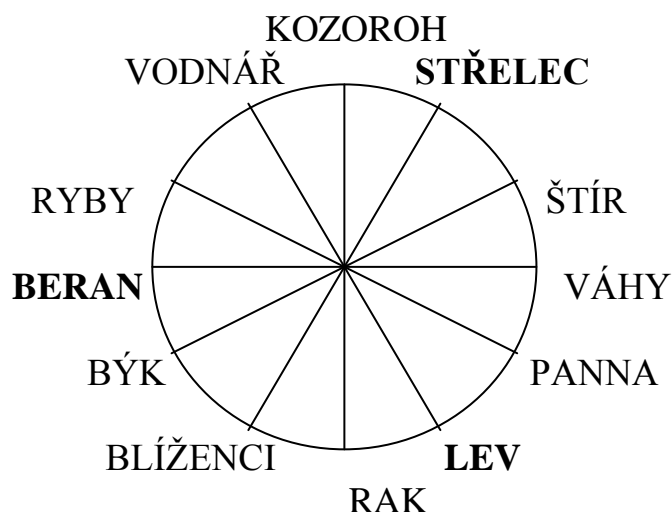
Nemůže někdo řešit Boha – Ducha (Život) tím, že se zaměří jen na jednu z těchto čtyř rovin. Člověk musí pracovat, existovat a fungovat na všech těchto čtyřech rovinách. Můžete se snažit se vyhýbat se pozemské, tělesné rovině, ale ona si vás stejně dožene. Můžete se vyhýbat emoční rovině, kde je spousta průserů, které nechcete ani vnímat, ale tato emoční rovina si vás stejně dožene. Můžete se vyhýbat mentální rovině, stejně si vás dožene. Vyhýbejte se duchovní rovině, ona si vás stejně najde.

Díky této rekapitulaci vám chci ukázat, že Bůh – Duch má čtyři základní podoby a díky tomu toto má dopad na naši mentalitu, emotivitu a na naše emoční vnímání.

Samozřejmě, že ve zvěrokruhu máme dvanáct kvalit, znamení. Ale základem jsou čtyři živly, přičemž každý živel v sobě obsahuje tři složky:

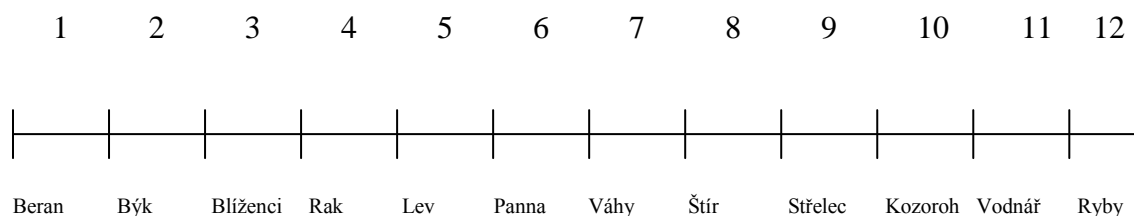
OHENĚ – představuje naše Já – Boha
 ZEMĚ – představuje naše fyzično a fyzický svět
 VZDUCH – představuje naši mysl
 VODA – představuje naši emotivitu

Zvěrokruh začíná znamením Berana. Je to ohnivé znamení, což nám vysvětluje, že vše začíná Duchem. Počátkem všeho je Duch. Pokud máme tři ohnivé znamení (Lev, Střelec a Beran), v našich úvahách pracujeme s Beranem, protože Lev je Duch, který něco vytváří, Střelec je Duch, který něco vytváří určitým způsobem, ale Beran je základním aspektem, protože to je Duch, který vůbec existuje. Pokud chceme něco hodnotit, bavme se ne o někom, který má nějakou speciální funkci, ale bavme se nejdříve o tom, že vůbec něco existuje. Teprve tím, že něco existuje, to můžeme hodnotit a dávat tomu nějaké kvality. Nejdříve to musí být v našem vědomí, potom tomu dáme určitou nálepku nějaké kvality. Pokud nyní hovořím o Beranu, tak jen proto, že je to Duch, který má tu základní kvalitu, že vůbec je.

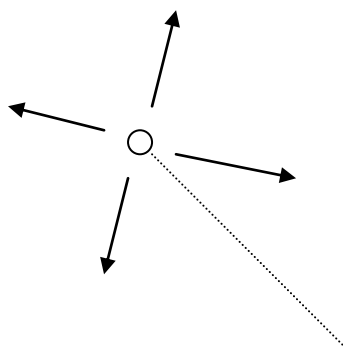
V Duchu je to přesně naopak, než se to jeví nám, lidem. Vždycky jsme se dívali na zvěrokruh tímto způsobem: Existuje zvěrokruh, kde jsou čtyři živly a v konečném důsledku dvanáct znamení. Řekli jsme si, že je dvanáct znamení a Beran je jedním z dvanácti znamení. My ale musíme tento pohled úplně obrátit. Ne že je dvanáct znamení ve zvěrokruhu, jinými slovy, že Život má dvanáct kvalit a že Beran je jedno z těchto dvanácti, ale je tomu naopak.

Víte, proč je ve zvěrokruhu dvanáct znamení? Protože existuje Beran, který v sobě obsahuje dvanáct složek (od Berana až po Ryby).

Protože Beran v sobě obsahuje dvanáct složek, proto, když se Duch projeví, musí se v životě objevit dvanáct složek (znamení). V životě se nemůže projevit něco, co by nebylo v samotném Bohu.

Když se večer podíváte na oblohu a vidíte spoustu hvězd, řeknete si, že to je tak neskutečně velký prostor a já jsem tak malý. Živá bytost se nachází v jednobodovosti. Pokud si chcete uvědomit živou Bytost, musíte dosáhnout stavu psychické jednobodovosti (stáhnete se do jednoho bodu) a teprve v tomto jednom bodě začnete zažívat s plnou intenzitou své vlastní Já. To znamená, že Bůh se nachází v jednom bodě. A jenom díky tomu je všudypřítomný. On není všudypřítomný proto, že je všudypřítomný. Je všudypřítomný proto, že je v jednom bodě. Není to o tom, že prostor má nějaký střed. Je to o tom, že existuje nějaký střed, a z tohoto středu vychází prostor. Existuje zdroj života, stav jednobodovosti, a z tohoto bodu vyvěrá prostor:

z jednoho bodu vyvěrá prostor

Je to jasné, stejně jako u umělce. Když někdo namaluje obraz, je autor v obraze nějakým způsobem obsažen? Je. To znamená, že jestliže z tohoto jednoho bodu vyvěrá prostor, tak autor je bod, který musí být obsažen v celém svém díle. Ne že Bůh jakoby rovnoměrně vyplňuje celý prostor, ale Bůh je vždycky v jednom bodě (který je v hrudi), ale protože prostor je výsledkem této jednobodové Bytosti, tato jednobodová Bytost musí být obsažena v celém prostoru.

Stejný model je zde, kdy je někdo, kdo je jeden, má v sobě dvanáct složek a když se projeví navenek, tak jeho dvanáct kvalit se musí manifestovat. Člověk se musí naučit vše vnímat duchovně. Když se člověk dostane do úzkého kontaktu s Bohem, prostor ani neexistuje. Akorát si uvědomujete, že z Boha prostor vyvěrá, ale v podstatě jste mimo prostor.

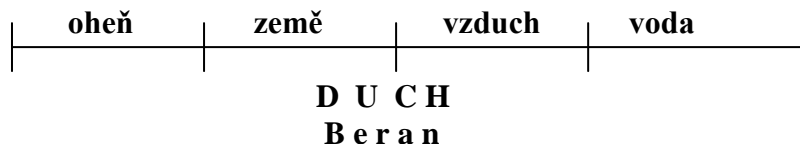
Dotaz posluchače: Jsou ale dva koncepty, prostor a čas, jak to chápat?

J.P.: Prostor a čas je jedno a to samé, dá se říct. Můžeme říct, že existuje Láska a existuje Moudrost. Cítíme, že Láska je trochu něco jiného než Moudrost, ale v podstatě je to jedno a to samé. Můžeme chápat, že prostor souvisí s Moudrostí a čas s Láskou. Jestliže stvoření vnímáme svojí Moudrostí, dominuje prostorovost, pokud vnímáme stvoření Láskou – srdcem, vystupuje do popředí čas. Když se zaměříme pouze na prostor, víme, že v prostoru jsou tři rozměry (délka, šířka, výška). Pro anděly prostor neexistuje. I když prostor je, tak současně není. Délka souvisí s Láskou, šířka souvisí s Moudrostí a výška souvisí s užitečností. Jestliže člověk svým srdcem nemiluje, dostává se do čím dál větší vzdálenosti od Boha. Čím méně Lásky, tím délkový rozměr narůstá. Čím má člověk méně Moudrosti, tím více se zvětšuje šířkový rozměr. Čím je člověk méně užitečný, narůstá výška. Dá se říct, že čím více se člověk přibližuje Bohu v Lásce, v Moudrosti a Užitečnosti, prostor se zmenšuje, a vracíte se zpět do jednoho bodu. Až budete milovat jako Bůh, zanikne délkový rozměr. Až budete moudří jako Bůh, zanikne šířkový rozměr. Až budete užiteční jako Bůh, zanikne výškový rozměr. Tak se dostanete do kontaktu s Bohem, který je v jednotě.

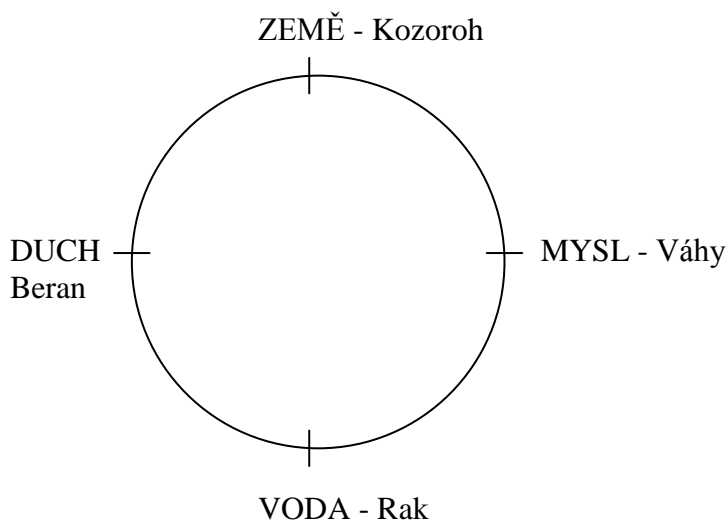
Teprve to, co je v Bohu, se může projevit i ve stvoření. Nebudu nyní rozebírat všech dvanáct kvalit, ale chci udělat jen hrubý nástin. Jestliže má Beran dvanáct kvalit, první část je stejná jako celé to znamení, to znamená, že první dvanáctina Berana je opět Beran-oheň.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Beran	Býk	Bliženci	Rak	Lev	Panna	Váhy	Štír	Střelec	Kozoroh	Vodnář	Ryby
Oheň	země	vzduch	voda...	Oheň							

Druhá dvanáctina Berana je Býk, což je země. Třetí dvanáctina Berana jsou Blíženci, což je vzduch. Čtvrtá je Rak – voda atd. Ve své podstatě Beran obsahuje dvanáct částí, ale jsou tam čtyři živly. Beran symbolizuje existujícího Ducha. Tento Duch má čtyři části: oheň, zemi, vzduch a vodu.

Kdyby tyto čtyři živly nebyly v samotném Duchu, nemůžou se ani projevit navenek. Pokud něco existuje, musí to nejdříve obsahovat samotný Duch. Pokud by to neobsahoval Duch, nemohlo by to být ani venku.

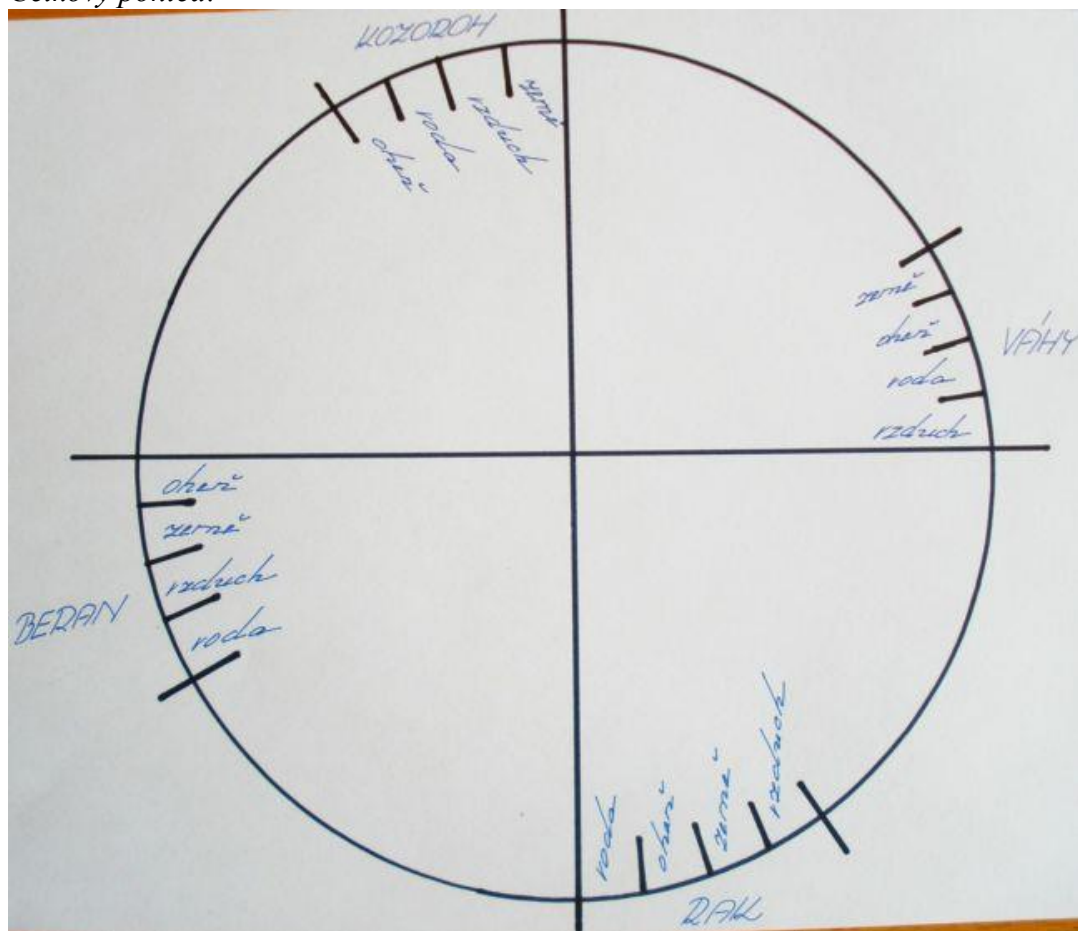
Život existuje na duchovní rovině, kde máme představitele znamení Barana. Potom život existuje na fyzické rovině, kde je představitel Kozoroh. Život existuje na mentální rovině, kde jsou představitelem Váhy. A Život existuje na emoční rovině, kde je představitelem Rak. Tomu se nikdo nevyhne, že má tyto čtyři roviny, ve kterých existuje a prožívá svůj život.

Tyto roviny by nemohly existovat, kdyby nebyly obsaženy přímo v Duchu. Duch má ohnivou složku, Duch má zemskou složku, Duch (Beran) má vzdušnou složku a Duch má vodní složku.

BERAN – DUCH:

První podoba Boha je Oheň – Oheň. Bůh si uvědomuje sám sebe.

Celkový pohled:

Základ by ani nemohl být jiný. Jak by Bůh mohl něco vytvářet, kdyby si v prvé řadě nebyl vědom sám sebe. To nejzákladnější v Bohu je, že JÁ JSEM JÁ. Každý člověk má Já – Boha. Pokud si Ho ale neuvědomuje, je to, jako kdyby Bůh neexistoval. Duch (Bůh – Já) si uvědomuje sám sebe.

Jak se to promítne v ostatních úrovních?

ZEMĚ – Kozoroh:

Každý živel začíná tou stejnou kvalitou. Jestliže Kozoroh je země, první živel, který je v Kozorohu, je taky země. Následuje vzduch, dále voda a oheň.

VZDUCH – Váhy:

První je stejná kvalita, jako celé znamení, tedy vzduch. Následuje voda, oheň a země.

VODA – Rak:

První je voda, následuje oheň, země a vzduch.

Tento model symbolizuje určité duchovní souvztahnosti. Můžeme si uvědomit, proč jsou lidé, kteří inklinují vždy k určité představě o Bohu.

1. poloha v Bohu: OHEŇ-OHEŇ (duchovní archetyp):

Jestliže se Bůh nachází v té podobě, že je pro Něj dominantní si uvědomovat sám sebe, jak se to projevuje na fyzické rovině? Na co se naše fyzické, vnější vědomí zaměřuje? Na fyzickou rovinu.

Jestliže se naše Já zaměřuje na sebe sama, jak se to projevuje na mentální rovině? Čím se mysl zaobírá? Myslí. To je čistý archetyp.

Když se Já zaměřuje na sebe sama, jak se to projevuje na emoční rovině, co si uvědomujeme emočně? Emoce.

To, co udělal Bůh, má dopad i na ostatní.

Jestliže Duch – Oheň-Oheň prožívá dominantně sám sebe, země prožívá dominantně co? Stejně jako Bůh – sama sebe. Stejně tak jestliže Bůh prožívá dominantně sám sebe, mysl také prožívá dominantně sama sebe. To samé voda. Co vám to připomíná? Když to nyní transformuji na lidskou úroveň, kdo představuje tuto podobu Boha? Muž, protože muž je soustředěný sám na sebe. To je podoba Oheň-Oheň. Já se zaměřuje na sebe sama.

Země-země:

Prioritně se zaobírá vnějškem. Pro koho je to spíše charakteristické, pro muže či pro ženy? Pro muže. Když jdete po ulici, kdo se dívá po ženách? Muži. Muž (archetypálně) hodnotí na ženě její vnějšek. Ženy vnímají na mužích něco jiného, nejsou posedlí až tak jeho vnějškem, jako muži, kteří vnímají na ženě dominantně vnějšek.

Vzduch-vzduch:

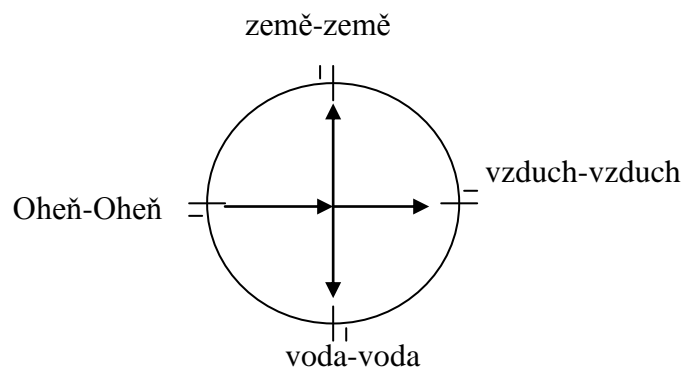
Na úrovni myslí se v tomto modelu neustále zabýváme myšlenkami. Kdo to dělá, muž či žena? Muž. Proč chodí muži do hospody a neustále tam filozofují a rozebírají různé věci? Je jim to vlastní.

Voda-voda:

Na emoční rovině tato podoba Boha znamená v první řadě prožívání emocí. To se také prožívá ve zvýšené formě v mužství, protože pokud se muži dostanou do nějakého zvýšeného emočního stavu, jsou vyřízeni. To je tak silná emoční energie, kterou muži nedovedou zvládnout. Říká se, že muži jsou silnější pohlaví, to ale na fyzické rovině. Na emoční rovině je jejich emotivita zaměřena na emotivitu, takže emoce dokážou být natolik intenzivní, že to nedokážou zvládnout.

Poznámka posluchačky: Spíš že je potlačují a potom najednou je to výbuch.

J.P.: No ano, muži mají emotivitu mnohdy potlačenou, protože mají strach se v tomto světě s touto emotivitou setkávat, protože mají strach, že by to nezvládli. To je právě důvod (jak říkal i C.G.Jung), že mnohem více sebevražd páchají muži, třeba z nešťastné lásky. Pro ně je emoční bolest natolik intenzivní, že ji nedokážou zvládnout.

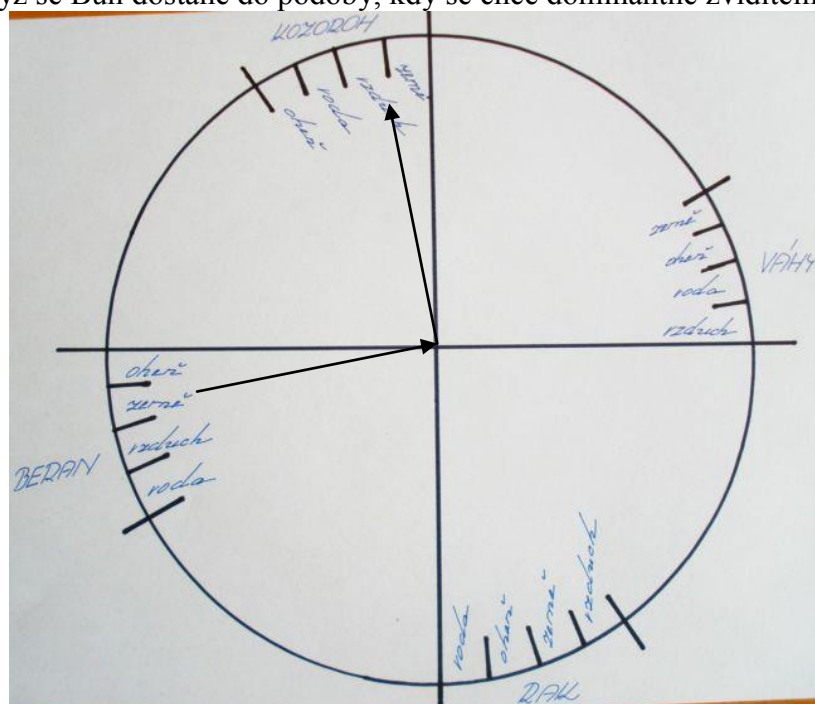
Ryzí duchovní význam: Když je Bůh v této podobě, kdy si přednostně uvědomuje sám sebe, tak současně si uvědomuje, že tělo (tělesné vědomí) není schopno si uvědomovat nic jiného než tělo, že mysl si není schopna uvědomovat nic jiného než mysl a že emotivita si není schopna uvědomovat nic jiného než emoce. V tomto základním rozpoložení Bůh zažívá, že kdo je schopen si uvědomit Boha? Jedině Bůh. V tomto nejzákladnějším duchovním rozpoložení, do kterého se musí každý z nás naučit dostávat, když se dostanete do kontaktu se svým pravým Já, v tu chvíli zažíváte, že Já může být poznáno jediné Já, nikým jiným. Stejně poznává stejné. Problém hledačů Boha je v tom, že si myslí, že Boha zažijí svým tělesným vědomím (že Ho nahmatají rukama či spatří očima), nebo si myslí, že Boha objeví pomocí mysli (ale víme, že mysl je schopna vnímat jediné mysl a myšlenky), anebo si myslí, že Boha najde nějakým uctíváním, nějakým emočním způsobem.

Toto je jedna z poloh Boha. **Když si člověk uvědomuje svoje Já, uvědomuje si, že tělo není schopno si uvědomit Boha, že mysl není schopna si uvědomit Boha a že voda není schopna si uvědomit Boha. Boha si uvědomuje Bůh sám – skrze sebe.** To vám vysvětluje, když byli nějací zřecí, kteří dosáhli prožitku Boha, vždycky říkali: To není moje zásluha, to mi bylo uděleno Bohem samotným, to je Boží zásluha. Kdyby si Bůh neuvědomil sám sebe, tak Ho nemůžete zažít.

Bůh je život a život je změna. Bůh nemůže zůstat jen v jedné poloze. Bůh se musí vlnit, měnit. Pokud se někdy dostanete do této polohy Boha, budete zažívat, že v celém vesmíru je jedna jediná živá Bytost, jedno jediné Já. Je dobré po určitou dobu udržovat tento prožitek, ale jenom po určitou dobu.

2. poloha v Bohu: Zemská složka dominující v Bohu - Oheň-země:

Beran je ohnivě znamení, je to Duch. Jestliže začne v Duchu dominovat zemská složka, to neznamená, že je v Duchu hmota. země ukazuje nějaké zviditelnění se. Život, který nemá potřebu se zviditelnit, není žádný život. Kdyby Život spočíval jen v poloze Ducha, který spočívá sám v sobě, jaký by to byl život? Duch má samozřejmě potřebu se zviditelnit. Nyní si probereme, když se Bůh dostane do podoby, kdy se chce dominantně zviditelnovat.

(směr Duch-země → Kozoroh-země - vzduch)

Tento způsob nám krásně ukazuje, co musí nastat v člověku, aby se Bůh mohl zviditelnit. Komu se Bůh může zviditelnit, sám sobě? Někomu, nějakému člověku. Proč se Bůh nemůže zjevit třeba psovi? Vysvětlíme si, co nám ukazuje zvěrokruh.

V Bohu dominuje potřeba se zjevit (dominance zemské složky v Bohu). Jak se to projeví na tělesné, fyzické rovině? Na zemské rovině začne převažovat složka vzduchu-mysli. To vysvětluje základní skutečnost: **Pokud se chce Duch někomu zjevit, může se zjevit pouze tomu, kdo má fyzické tělo, které je schopno vědomě myslet.** Zvířata vědomě nemyslí a proto se jim Bůh nemůže zjevit.

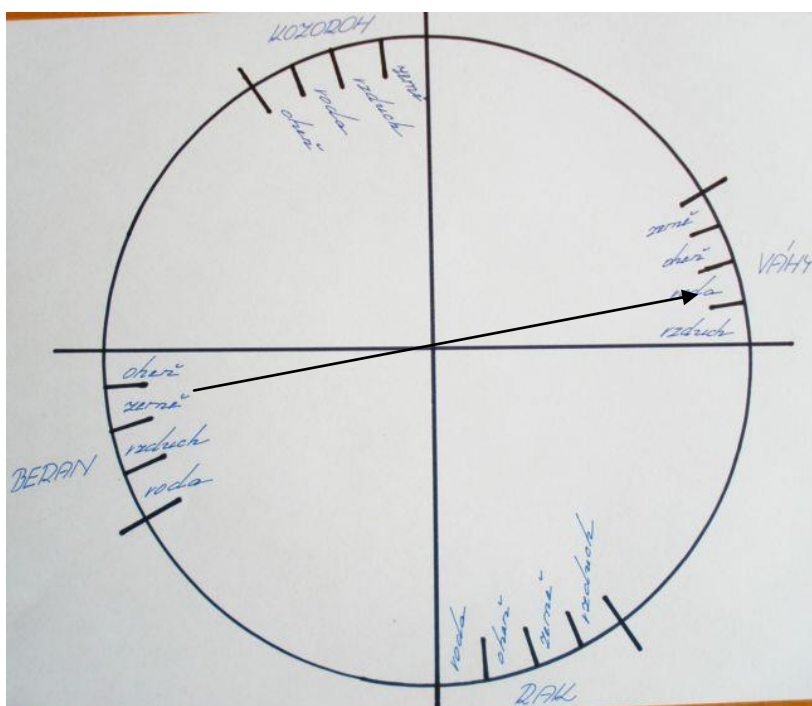
Poznámka posluchačky: Ale přece zvíře vnímá nějaké neviditelné skutečnosti.

J.P. To ale není myšlenka.

Další posluchač: Ale přece to vnímají, třeba nějak primitivněji, ale vnímají, ne?

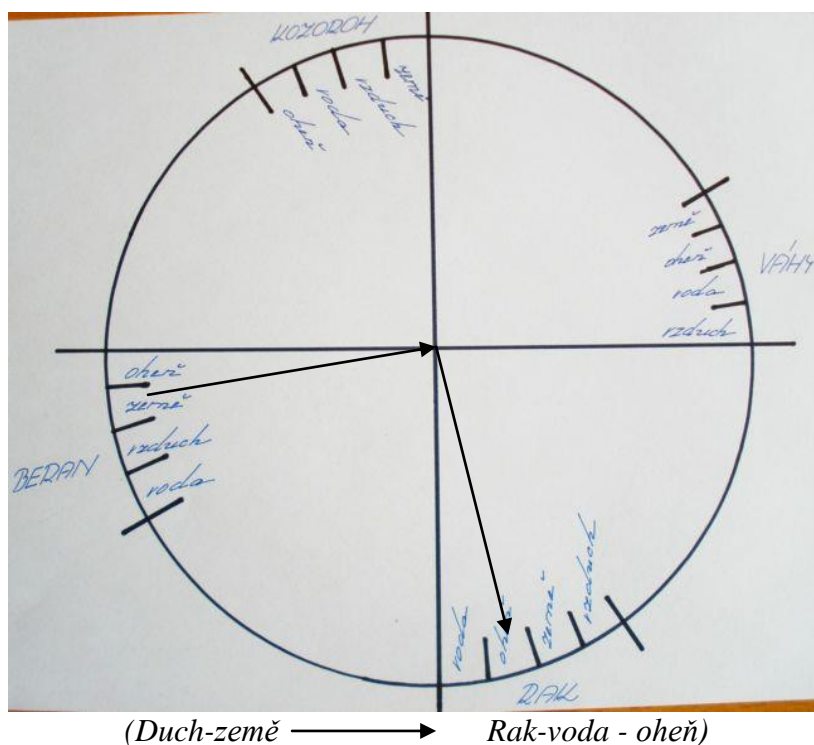
J.P.: Bůh ale není pro primitivy. Pokud se chce Bůh zjevit, potřebuje nějakou fyzickou bytost, která je obdařena vědomým myšlením a pod tím si představuji, že vědomé myšlení má schopnost uvažovat i o abstraktních věcech. Pokud někdo přemýšlí pouze v dimenzích, kde seženu jídlo, a jeho mysl se zabývá tím, jak zajistit základní potřeby těla, tak to podle mne není vědomé myšlení, ale jen instinktivní myšlení. Já zde hovořím o vědomém myšlení, kdy si plně uvědomujete svět mysli a jste schopni uvažovat také o abstraktních tématech. To zvířata nedělají a neumí. To nám říká, že Bůh se nikdy nemůže zjevit bytosti, která není schopna vědomě myslet. Nyní jsme si vysvětlili, co musí probíhat na fyzické rovině, musí se vědomě myslet (země-vzduch).

Co se musí odehrát v mentální rovině?

V té chvíli začne v mysli (Váhách) dominovat voda. Mysl se musí zabírat pocity. Víme, že voda je proces, kdy vstupujete dovnitř. **Na mentální rovině se musíte zabírat vnitřním světem.** Vidíte, že to většina lidí nedělá, proto se jim také nemůže Bůh zjevit. Pokud se budete v mysli zabírat vnějším světem, Bůh se vám nezjeví.

Co musí proběhnout na emoční rovině?

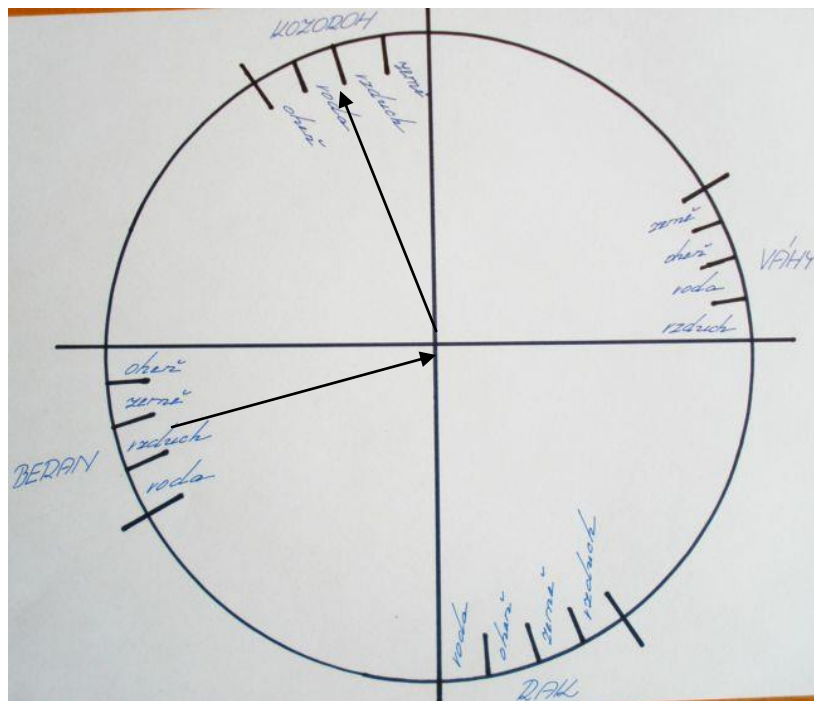

Na emoční rovině začne dominovat složka ohně. Oheň je pocit Já. Co musí být prociťováno na emoční rovině? Pocit Já. **Pokud na emoční rovině nebude někdo dominantně prociťovat pocit Já, Bůh se mu nemůže projevit.** To je ten problém, protože lidé neustále přemýšlejí, kým jsou, cítí tělo, ale nezaměřují se na samotný pocit Já. Ten musíte cítit. To dělá lidem velké problémy. Je jasné, že pokud je někdo, kdo usiluje, aby se mu zjevil Bůh, takový člověk nebude nikdy degradovat mysl, protože je tam snaha si uvědomovat různé myšlenky a nauky, takový člověk nepodceňuje myšlenkový svět a chce si ho uvědomovat, a uvědomovat si čím dál více nějakých myšlenkových proudů. Takový člověk se ve své mysli zaměřuje čím dál více do nitra, chce si svojí myslí uvědomovat vnitřní svět a takový člověk bude neustále usilovat na emoční rovině o prožitek Já. Jedině, když se splní tyto tři předpoklady, můžete očekávat, že se vám zjeví Bůh, dříve ne.

Pokud zde bude nějaký člověk, který by tvrdil, že hledá Boha, tak by mohl říct, proč to Jarda tak komplikuje, proč zde říká takové myšlenky, když Bůh je něco tak jednoduchého, že k tomu nepotřebují tolik zdlouhavého vysvětlování. To ale není pravda. Aby se Bůh mohl někomu zjevit, musí být na vnější rovině vyvinuta vědomá mysl, která je schopna si uvědomovat tyto duchovní fakta a vnímat je případně i ve zvěrokruhu. To vše má logiku.

Jestliže se Bůh zviditelní, následuje další krok, Bůh zaujme novou polohu.

3. poloha v Bohu: Beran – vzduch:

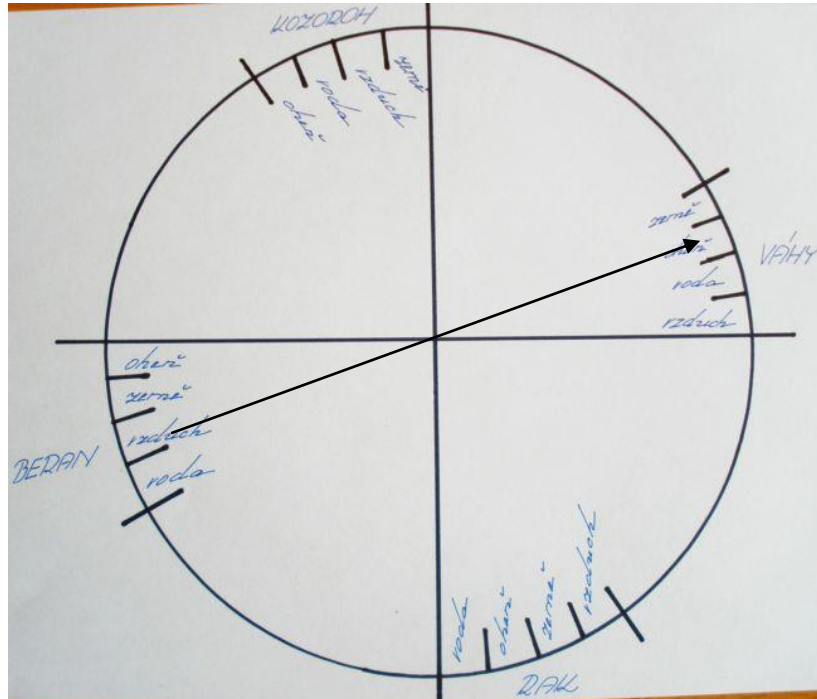

Třetí poloha Boha je Oheň-vzduch. **V tuto chvíli zaujme Bůh polohu, kdy chce zažívat partnerství.** Mohl by se Duch někdy dostat do takové polohy, že chce být a fungovat v partnerství, kdyby se předtím nezjevil? Nejdříve bylo to, že Bůh byl spočívající sám v sobě (Oheň-Oheň). Následoval krok, že se Bůh začal projevovat a zjevovat (Oheň-země), a teprve, když se někomu zjevil, může následovat další krok, že s tím, komu se zjevil, může navázat partnerství. To, že každý člověk chce zažívat partnerství, není proto, že to chceme my, ale je to proto, že je tato potřeba v samotném Duchu (Bohu). To je jedna z přirozených podob Boha. Pokud Duch chce zažívat partnerství, je to Duch, který přebývá více v ženách než v mužích. Duch zaměřený sám na sebe se spíše projevuje v mužích a když je Bůh v poloze, kdy touží po partnerství, tento aspekt Boha sídlí spíše v ženách.

Pokud se Bůh rozhodne prožívat s někým partnerství, jak se to projeví na fyzické rovině?

Co si začnete dominantně uvědomovat na tělesné rovině? Svoji emotivitu. Kdyby Bůh neudělal tu věc, že by s vámi necloumaly emoce, tak byste nikdy nenašly partnera. Díky tomu, že si člověk začne za fyzické rovině uvědomovat sílu emocí, a jak víme emoce se snaží spojovat, takže si začnete uvědomovat, že chcete být s někým ve spojení. Na vnější rovině začnou dominovat emoce a uvědomujete si potřebu být ve spojení s jinými lidmi.

Co se odehrává na mentální rovině?

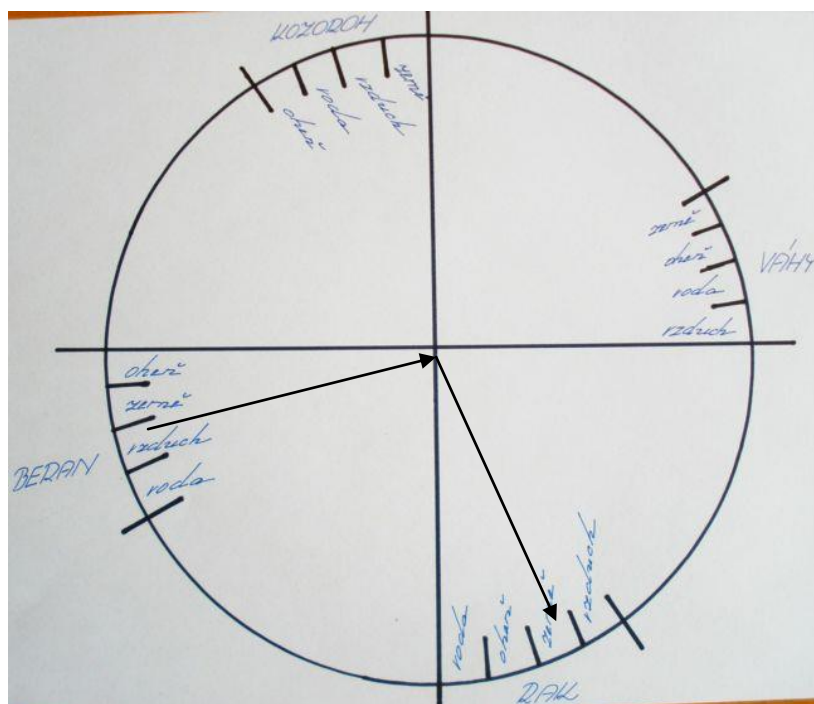
Když jste vstoupili někdy s někým do partnerství, šli jste do partnerství s někým, kdo vás zaujal svým zevnějškem?

Poznámka posluchačky: Kdybychom to rozebírali upřímně, je to sexuální přitažlivost.

J.P.: Já si myslím, že na mentální rovině máš pocit, že ten muž je v něčem jiný. Ve své duši se snažíš vnímat, jakoby jeho Já - individualita bylo jiné než individualita ostatních mužů. Pokud se Duch snaží být v poloze, kdy chce zažívat partnerství, mysl se musí neustále zaobírat Jástvím neboli individualitou a tím, že se neustále zabývá Jindividualitou, začne si uvědomovat rozdílnost Já. Teprve když si člověk ve své mysli uvědomuje rozdílnost individualit, začne být přitahován k jedné z nich. Pokud chce Bůh navazovat vztah, mysl si musí uvědomovat, že je zdánlivé Já a že je pravé Já. Proto se mysl musí zaobírat Jástvím-Duchem.

Zdůrazňoval jsem to v Letence do nebe. Když někdy v člověku vystoupí prožitek Já, je to obrovská euforie, protože si najednou uvědomíte pravdu o svém životě. Chcete se do toho prožitku ponořit a to Já mi řekne: Počkej, to je fajn, že si uvědomuješ pravé Já, že si uvědomuješ, že jsi to Ty, ale nesmíš zapomenout na to, že si tento prožitek Jáství někdo uvědomuje. Ten někdo je mysl. Já nechci, aby tato mysl zanikla (mi říkal Bůh), ale chci, aby tato mysl byla jakoby ode Mne odtažena, aby se Mnou nesplývala, protože v této mysli mám svého partnera. Skrze mysl můžu Já, Bůh zažívat partnerství. Mysl si musí uvědomovat, že existují odlišné Já, protože teprve mezi odlišnými Já může nastat vztah.

Co se odehrává, když Bůh chce být v poloze partnerství, a co musí být dominantní na emoční rovině?

Z obrázku je patrné, že v této poloze Boha je v Raku (emoční rovina) dominantní jeho složka země. Víme, že živel země, představuje fyzické tělo a fyzické prostředí. Takže na emoční rovině musí dominovat prožitky vyvolané fyzickým. To nám vysvětluje proč v partnerství hraje tak velkou roli tělesný sex.

Kdyby emoční rovina nebyla aktivována fyzikem, Duch by nikdy nemohl dosáhnout partnerství. Fyzické tělo nám rovněž dává možnost separace, fungovat odděleně. Fyzické tělo nám nabízí prožitek osamocení. To znamená, že rovněž i samota musí ve vás vyvolávat intenzivní pocit. Kdybyste nereagovali emočně na samotu, nic by vás nenutilo vstupovat do partnerství. To znamená, že vám musí být někdy smutno, že jste sami.

Nehovořím o nějakém vzdáleném Bohu, hovořím o našich Já:

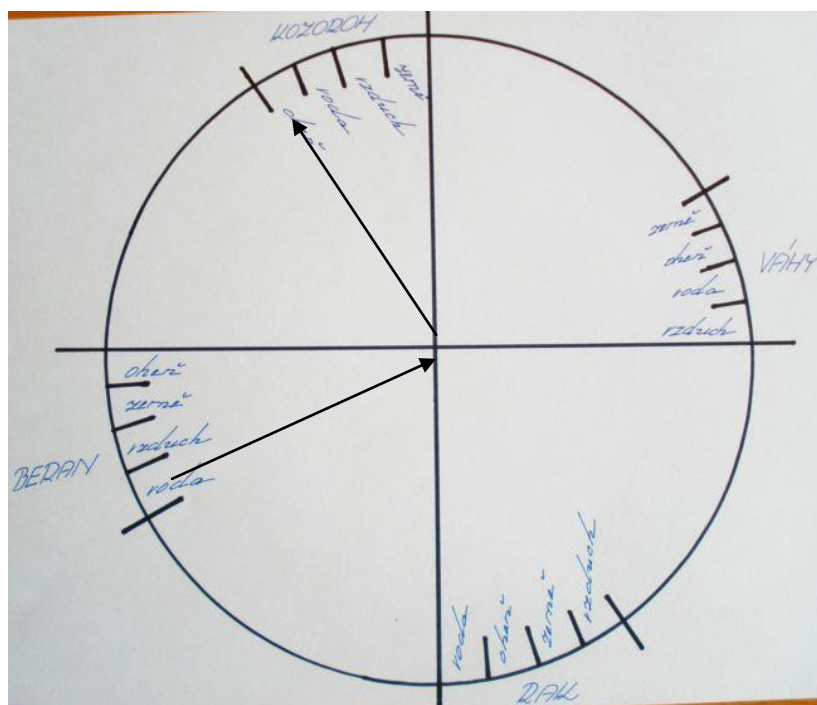
Je to vaše Já, které někdy chce být v poloze, kde je samo sebou.

Je to vaše Já, které se chce někomu zjevovat.

Je to vaše vlastní Já, které usiluje o partnerství.

4. poloha Boha: Beran-voda:

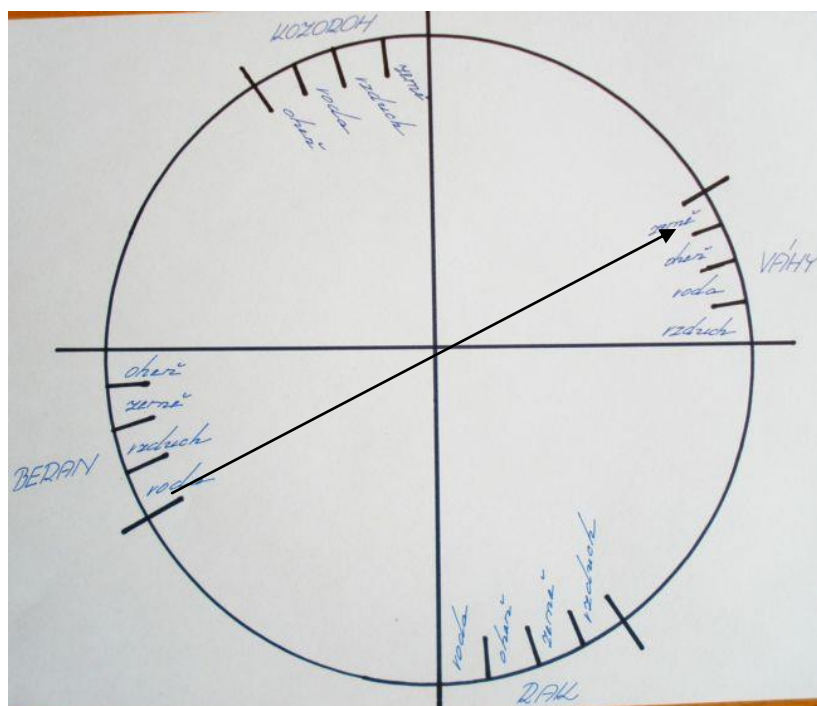
Duch se zaměřuje na aspekt života – emoce. Hlavní význam toho je, že Duch chce být ve spojení, chce s někým splynout. Podívejte se, co musí Bůh udělat, když chce s vámi splynout:

Co si začnete uvědomovat na fyzické rovině?

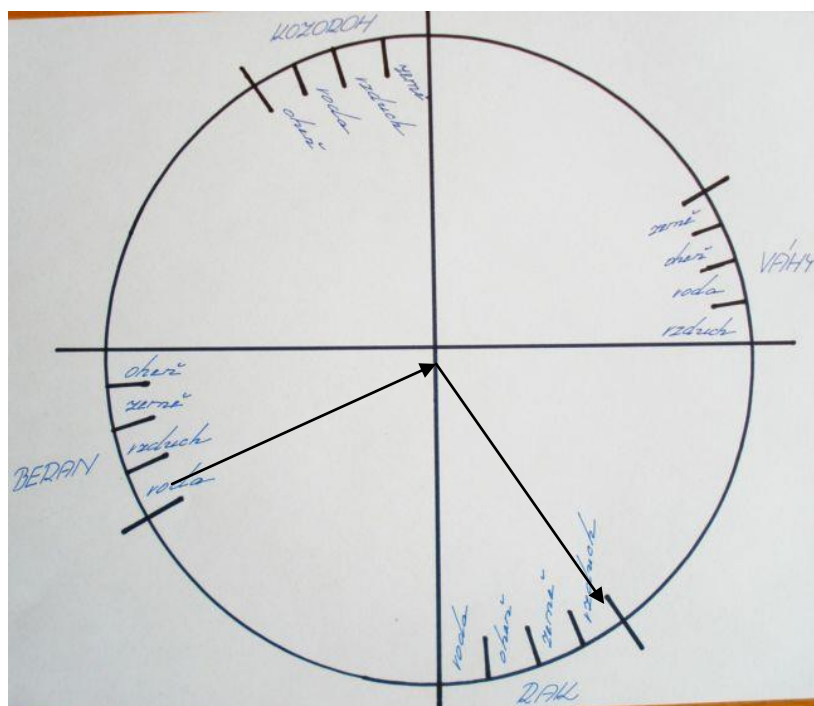
Pokud chcete být jako Ježíš, který říkal: Kdo vidí Mne, vidí Otce (to bylo absolutní splynutí s Bohem), co si musí člověk na vědomé rovině uvědomovat v prvé řadě? Své Já.

Co si začnete uvědomovat na mentální rovině?

Co musí být dominantní v mysli? Zevní svět, protože v zevním světě je separace. Jestliže je naše Já v poloze, že se chce s někým neustále být, musíte přemýšlet o světě separace, oddělenosti. Jestliže je Bůh ve stavu splynutí, právě naopak ve své mysli se zaobírá světem oddělenosti. Co dělal Ježíš, který byl splynut s Bohem, čím se neustále zaobíral? Lidmi podmínkami lidského života, pomáhal lidem. Motivoval lidi, aby si snažili uvědomovat Já-Boha. Ale také ve své mysli nutil mysl (ne jen svoji), ale i jiných lidí a říkal jim: Zaobírejte se světem, podívejte se, kolik je zde chudých, nemocných, pomáhejte, léčte. On byl ve své mysli plně pohroužen do vnějšího světa. Nějaký jogín či guru, který sedí někde v jeskyni a úplně jakoby vypudil svět ze své mysli, vlastně neřeší splynutí s Bohem.

Co musí být dominantní na emoční rovině?

Vztahy, partnerství. Na emoční rovině musíte dominantně procit'ovat odlišnost. Cožpak by mohl Duch splynout s někým, kdyby v první řadě emočně nereagoval na partnerství, na odlišnost?

Dotaz posluchačky: Takže je důležité soucítění?

J.P.: Ne soucítění, ale samotná rovina partnerství, která musí být dominantní. Emočně reagovat na lidi. Tento aspekt Boha třeba skvěle vyjadřovala Matka Tereza, či nějakí samaritáni apod., kteří opravdu soucítí s lidmi. Protože voda je takový mysteriózní a neuchopitelný živel, a tady jsem vám řekl jednu polohu vody. Tedy Boha snažícího se splynout s člověkem. Ale voda je také vnitřní svět a utajení, skryté záležitosti. Země a voda jsou protipóly. Když jsem říkal, že poloha Beran-země je Bůh, který se chce zjevit, tak poloha Beran-voda je Bůh, který se chce skrýt. I Bůh je v poloze, že má potřebu se ukrývat před člověkem. Máte období, kdy máte pocit, že vás Bůh opustil. Třeba jste Ho zažívali a najednou je pryč.

Jestliže se Bůh chce před námi skrýt, co musí udělat? Na tomto stejném modelu to musíme nyní interpretovat úplně jiným způsobem. Země je fyzické vědomí a oheň je vědomí vlastního Já. Když jsme to interpretovali v prvním případě, že si musí člověk uvědomovat své Já, zde dochází k tomu, že fyzický člověk se ztotožní s Já natolik, že má vědomí, že přímo

fyzické tělo je Já. Pro většinu lidí Bůh je skryt v tomto světě. Jak toho Bůh dosáhne, že se jim ukrývá? Či jak toho lidi dosáhli, že se jim Bůh skryl? Tak, že oni ztotožnili Já se svým tělem.

Na mentální rovině, jak jsem říkal, že Bůh v splnutí neignoruje ve své mysli pozemskou rovinu, ba naopak, tak zde to interpretujeme jinak. Jestliže Bůh zaujal polohu, že se chce skrýt před lidmi, nutí lidskou mysl, aby se zaobírala jenom vnějším světem. Když to byl Bůh, který se chtěl zjevit (druhá podoba), nutil lidskou mysl, aby se zaobírala nitrem, ale pokud se Bůh chce skrýt před člověkem, nutí lidskou mysl, ať se zaobírá pouze vnějším světem.

A na emoční rovině se člověk musí zaobírat partnerstvím. Proč se to dnes v TV hemží seriály, kde se řeší nějaké lásky, to znamená, že na emoční rovině jsou lidi aktivováni, co se týče vztahů, speciálně opačného pohlaví. Když Jáství zaujme tuto čtvrtou polohu, jsou tam dva extrémy. Buď je to Bůh před člověkem se ukrývající, anebo je to Bůh s člověkem splývající. Tyto tři úrovně jsou totožné, ale prožívají se úplně jiným způsobem. V prvním případě si člověk na vnější rovině uvědomuje své pravé Já, v negativní poloze splyne Já s tělem natolik, že člověk má vědomí, že jeho tělo je jeho Já. V pozitivní rovině se ve své mysli zaobírá vnějším světem, ale ne proto, že bychom byli tím světem pohlceni, ale proto, že si uvědomujeme, že vše, co je ve vnějším světě, je dílo Boží a je z Boha. V tom negativním jsme lapeni tímto fyzickým světem a přemýšlíme o vnějším světě proč? Když si ve vnějším světě uvědomíme pravé Já, tak se ve své mysli zaobírám a rozumím světu, protože vím, že svět je dílo z Božích rukou. V tom negativním, když se ztotožní moje Já s tělem, tím, že mám vědomí, že mé tělo je přímo Já, tak samozřejmě v mé mysli má svět úplně jinou kvalitu a neustále přemýšlím o světě. Jestliže si tady uvědomuji Boha, silně prožívám partnerství a vztahy, protože si uvědomuji, že v každém člověku sídlí jiný aspekt Boha. I když je Bůh jeden, v každém člověku sídlí jiná duše, která vyobrazuje jinak Boha. Na to silně reaguji, protože skrze lidi si nové podoby Boha. Kdežto jestliže jsem se ztotožnil s hmotou, taky na emoční rovině dominují partnerství, ale jiným způsobem, tělesné partnerství a prožitek opačného pohlaví.

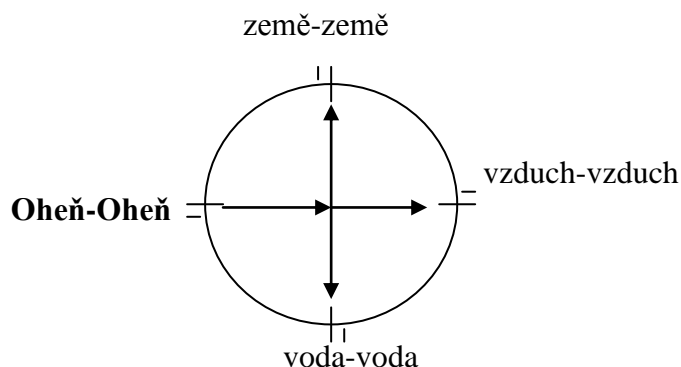
Pokud se podaří Bohu splynout s člověkem, dostáváme se zase na začátek, a Bůh sám sebe ztotožňuje sám se sebou, ale protože v předcházejícím kroku dosáhl svého splnutí s člověkem, Bůh začne sám sebe vnímat úplně novým způsobem.

Doufám, že jste pochopili esenci, kterou jsem vám chtěl sdělit. Duch není neměnná skutečnost. Duch není stále ve stejné poloze, ale zaujímá různé polohy. Jestliže Duch zaujme určitou pozici, má to dopad na fyzickou, mentální a emoční rovinu. Pokud se Bůh dostane do určité konkrétní polohy, zákonitě se mění témata na fyzické rovině, mentální rovině a na emoční rovině. Podle toho, když se setkáte s některým člověkem, a řekne vám, že pro něj na emoční rovině je prvořadé to a to, na mentální rovině je prvořadé to a to, a na fyzické rovině je prvořadé to a to, tak byste měli vědět, v jaké poloze se nachází jeho Duch.

Všimněte si, jak postupuje Duch-naše pravé Já. Nejdříve je samo sebou. Potom zaujme postoj, že se Bůh chce projevit, někomu se zjevit. Pokud se někomu zjeví, chce s ním navázat partnerství, a následuje závěrečný krok, že s tím, s kým navázal partnerství, chce splynout. Jestliže jdeme zvěrokruhem v tomto směru - oheň, země, vzduch, voda, tedy ve správném směru - Beran, Býk, Blíženci atd., to je Duch, který pravidelně mění své polohy. Je to působení Ducha.

Chci vysvětlit, proč ve zvěrokruhu existuje **přímý pohyb a retrográdní (zpětný) pohyb. Přímý pohyb je působení Ducha.** Duch je samotný střed a střed se nemůže propadnout do většího středu, to už nejde. Střed může jít jedine směrem ven. Proto za ohněm následuje země (vystoupení směrem ven).

Co je to retrográdní směr? To vysvětluje tento model: Oheň je Duch-Já, naše Sebevědomí. V základní poloze Oheň-Oheň je jediná živá Bytost. Já si uvědomuji, že existuje jediná živá Bytost a to jsem JÁ. Kromě JÁ není nikdo živý. Všechno ostatní jsou jenom nástroje. Mysl, tělo, emotivita jsou mé nástroje, výrazové prostředky. V okamžiku, kdy Bůh opustí sám sebe, vystupuje do světa a chce se zjevit, tak když Bůh si uvědomuje sám sebe, na fyzické rovině je dominantní fyzické, na mentální rovině je dominantní mentalita, na emoční rovině je dominantní emotivita:

Sebevědomí je pouze v Ohni-Ohni, v samotném Bohu. Jestliže Bůh chce vystoupit ze Sebe směrem ven a projevit se, tak na fyzické rovině je dominantní mysl, na mentální rovině je dominantní emotivita a nitro, na emoční rovině je dominantní oheň nebo-li procit'ování JÁ.

Jestliže Bůh udělá tento druhý krok, že se uvede do vnějšího projevu, vezme kousek svého Sebevědomí a dává ho do vody. Na emoční rovině tak začne být dominantní oheň, takže první, co Duch udělá, že obdaří Sebevědomím emoční rovinu. Duch jde směrem ven, přešel z ohně do země, ale první složka, která začne být ožívována, nebo-li je obdařena Sebevědomím, je voda, emoční složka. **Jestliže Bůh opustí sám sebe (svůj střed), a začne se projevovat navenek, první, koho obdaří Sebevědomím, je naše emotivita.**

Jestliže Bůh přejde do další polohy a jestliže chce prožívat partnerství a stane se Duchem partnerství (Oheň-vzduch), Oheň začne být dominantní na mentální rovině.

Dá se říct, že Bůh oživí mysl (duši). Když Bůh chce být v partnerství, je ožívována naše duše. Duše získává pocit, že ona je přímo živou Bytostí. Jak by mohl mít Bůh partnerství s někým, kdyby jeho partner (mysl) neměla pocit, že je živá Bytost.

Pokud Bůh přejde do čtvrté polohy, kdy chce s někým splynout, tedy je to Duch splynutí, zde oživí zemi, kdy oheň začne být dominantní na pozemské rovině, obdaří tělo Sebevědomím. Na tělesné rovině má člověk pocit, že to tělo je přímo On.

Duch jde v pořadí: Oheň – země – vzduch – voda. Nejdříve je ON, potom se chce zjevit, potom chce mít partnerství, potom chce s někým splynout.

Jak se to projevuje na těch nástrojích? První je oživena voda, jako druhý krok je oživena mysl, jako třetí je oživen fyzický člověk. Všimněte si, že u Ducha je to Oheň – země – vzduch, voda a u člověka (který je nástroj k vyjádření Boha) je to tak, že je ožívován v tomto pořadí: emocionalita, mentalita a fyzické. Je to přesně opačný pohyb. Protože Voda – vzduch, země jsou živlově přesně opačný postup.

Můžeme říct, že přímý směr a postup zvěrokruhem je působení Ducha nebo-li duchovní vývoj a opačný směr, kdy je postupně opatrováno Sebevědomím voda, vzduch, země, což je proti směru, je duševní vývoj.

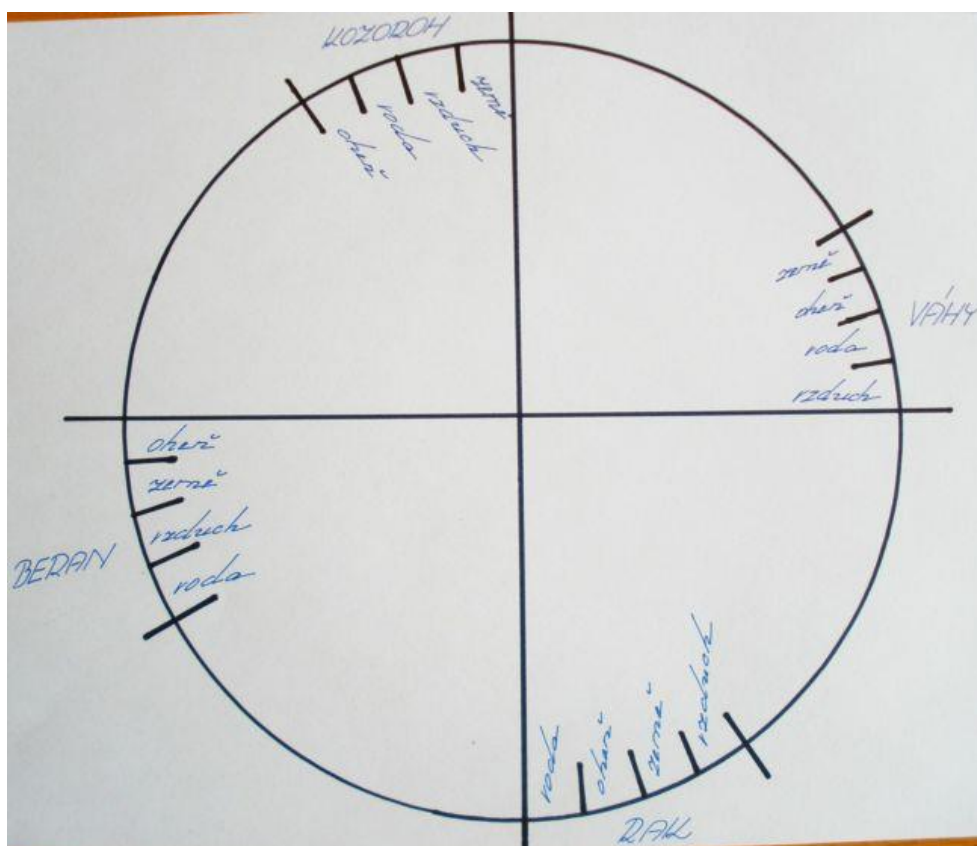
To nám vysvětluje, proč se někteří astrologové hádají, jestli nyní nastane věk Vodnáře, nebo věk Býka. Všichni zasvěcenci hovořili, že věky jdou v protisměru. Souhlasím s nimi, protože vývoj v protisměru ukazuje vývoj lidské duše (vývoj lidstva). Přímý pohyb je působení Ducha a opačný směr je evoluce lidské duše. To vše mi ukázal tento model.

Jestliže Bůh udělá první krok, že se chce zjevit, oheň je dominantní na emoční rovině. Jestliže Duch chce být partnerský Duch, Oheň začne být dominantní na vzdušné rovině. Jestliže chce Duch s někým splynout, Oheň je dominantní na fyzické rovině. To nám vysvětluje, že přímý pohyb je působení Ducha, kdežto zpětný pohyb je vývoj duše.

Dotaz posluchačky. I když je planeta retrogradní?

J.P.: I když je retrogradní, to nám ukazuje, že duše se chce nějakým způsobem, vyvíjet. Je to markantní, abychom si uvědomili, pokud máme na mysli o jednotlivé věky, tak máme na mysli jarní bod pohybující se proti směru zodiakální posloupnosti, a to je evoluce lidstva, duševní vývoj.

Voda je taková neurčitá, je to něco nejasného. Pokud se Duch dostane do složky, kdy chce být Duchem splynutí, taky to může znamenat, že je to Duch, který se před člověkem ukrývá. Zde si můžete ujasnit, že když máte někdy pocit, že vám Bůh utekl, či se skryl, tak proč tomu tak je, Protože jste se identifikovali se svým tělem, protože se svojí myslí výhradně zaobíráte vnějším světem, a protože na emoční rovině procitujete partnerství, čili že očekáváte emoční naplnění prostřednictvím jiného člověka.

To jsou tři věci, které musíte splnit, aby se vám Bůh skryl. Emočně čekáte naplnění od jiného člověka, ve své mysli se zaobíráte pouze vnějším světem a svým tělem, a na fyzické rovině máte pocit, že tělo jste přímo Vy.

Ale nicméně i když toto děláte a dělá to většina lidí, přesto plní polohu, že je to Duch splynutí. Tímto způsobem života v konečném důsledku se nakonec umožní Bohu splynout s člověkem.

Nemůžeme někdy odsuzovat lidi za to, že mají nějakou představu o Bohu anebo že zastávají nějaký duchovní směr. Opravdu to vyvěrá z toho, jakou polohu Duch v tom člověku zaujímá, jestli je to Duch partnerství, Duch splynutí, Duch zjevování se anebo že je to Duch, který spočívá sám v sobě. Duch v nás může v průběhu života (či dne) své polohy měnit. Pokud ta poloha není člověku právě příjemná, a pokud se z ní chce dostat, musí změnit obsahy ve vnějším vědomí, mysli a emotivitě. Může si vybrat jednu z těch zbývajících tří. Nakonec by se měl člověk vědomě pohybovat v duchovních rovinách.

Mám pocit, že člověk musí být v duchovních věcech pružný. Je obrovský problém, pokud jsou lidé, a jejich hodně, kteří se zaobírají duchovnem, že jsou tvrdí, neohební, a to z nich činí dogmatiky. Tito dogmatici se upnou k nějaké představě o Bohu, a myslí si, že to jediné je to správné, a všechno ostatní je falešné. Pokud někdo svým Duchem takto zkamení, má problém ve své nepružnosti Boha uchopit, protože Bůh sám se hýbe. Pokud chcete vnímat Jeho pohyb, a držet s Ním krok, musíte být pružní (na mentální, emoční i vnější rovině).

Dotaz posluchače: Jardo, tak jako třeba Ty máš tu synchronicitu, tak tady ještě musí být nějaký prvek, který to synchronizuje, nějakým způsobem. Aby se dokázal co nejlépe do toho vžít a pochopit, kdy co dělá špatně. Jak říkáš, nějaká pružnost, ale ještě něco.

Poznámka posluchačky: Aby rozeznal ten soulad a nesoulad.

J.P.: Samozřejmě je tam jedna věc, já jsem jen chtěl říct, že tyto polohy existují. To znamená, že pokud Duch zaujme jednu z těchto čtyř poloh, má to dopad na tři další roviny (fyzickou, mentální a emoční). Můžete nad tím přemýšlet a najít další vysvětlení, a je to jako když jsem chodil na rehabilitace s prstem: Musím s tím hýbat, protože je to ztvrdlé. Tak jako musíte někdy, když vám něco ztvrdne a je to neohebné, tak musíte chodit na rehabilitace, což je snaha zohebnit nějakou fyzickou záležitost, tak na stejné rehabilitace by měla chodit vaše duše (mysl). Toto je určitá duševní rehabilitace, kdy se snažíte udělat duši pružnější. Vědomě řídit v praxi tyto čtyři polohy je možné pouze působením našeho Ducha. Každopádně bychom Mu neměli diktovat, jakou polohu chce zaujmout z těchto čtyř poloh. On to ví sám, kterou bude volit. My bychom Mu neměli bránit, a měli bychom s Ním hlavně udržovat kontakt ve svém srdci. Chci říct, aby si člověk vědomě ve své mysli uvědomil, jaký to má dopad na další roviny – fyzično, mentalitu a emotivitu. Ale diktovat Duchu, kterou polohu má zaujmout, to ze strany mé lidské duše by asi bylo dost odvážné.

Je třeba důležité, když chce Duch zaujmout vodní polohu, kdy chce splývat s člověkem, že máš někdy pocit, jakoby Ti Bůh někam utekl. Někdy jsi Ho zažíval a najednou se před tebou skryje. V konečném důsledku Jeho skrytí povede k tomu, že se s Ním jednou ztotožníš. To jsem třeba taky nechápal, proč třeba když čtete Bennera – Neosobní život, kdy píše v mysteriích, že jsi požehnaný když trpíš a ještě více jsi požehnaný, když nevíš, že tímto utrpením Já rostu v tvém srdci. Někdo má třeba víru v Boha, a to mu to utrpení trochu odlehčí. A on říká, že dvakrát požehnaný jsi ty, který trpíš a vůbec v ničem nemáš oporu, ani v Bohu ne, protože v tobě nějakým způsobem rostu nejvíce a nakonec s tebou úplně splynou. Je to paradox, ale to mi vysvětluje ten čtvrtý model, kdy z jedné stránky proces splynutí

s Bohem může být současně proces, kdy Bůh jakoby byl před tebou skryt. On vnímá, že s tebou je a připravuje tě na to splynutí, že člověk a Bůh se stanou jedním, ale současně to může člověk v tu chvíli spíše prožívat, že Bůh vlastně ani není, že se někde skryl.